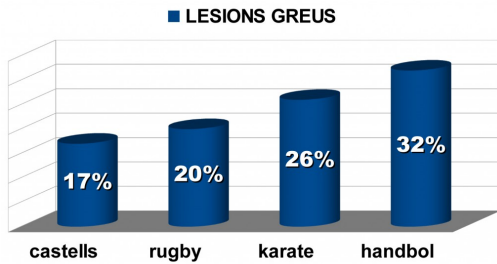

Més segur del que sembla

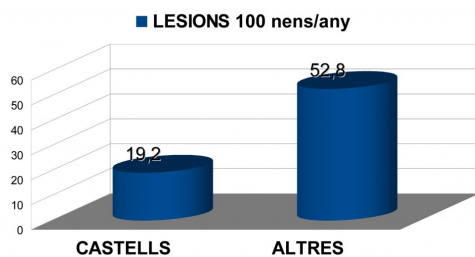
21 maig, 2015 Lectura obligada, Portada, Portada lateral

acceptades i no qüestionades, com determinades pràctiques esportives o, fins i tot, el mateix esport escolar. Les conclusions d'aquests estudis científics indiquen que les lesions greus són molt esporàdiques, i es poden considerar com a accidents poc freqüents, mentre que les lesions menors en la canalla són menys de les que tenen jugant a l'escola.

El primer estudi sobre lesions castelleres va ser publicat per la *Revista de la Societat Catalana de Pediatria* (1998) i comparava les lesions produïdes fent castells amb altres activitats físiques. La conclusió final indicava que la sinistralitat en els castells era baixa, equiparable o inferior a altres activitats –incloent esports que no estan considerats de risc–. Aquest informe indicava que el percentatge de lesions greus en el món casteller era notablement més baix que les patides a l'escola jugant o practicant esports com l'handbol, karate o el rugbi. Es consideren lesions greus les que requereixen més de 30 dies en guarir, que poden deixar seqüeles o tenen un risc vital.

L'estudi indicava que es produeixen 44 lesions per cada 100.000 hores d'activitat castelleres. Una xifra molt baixa si es compara amb les 330 del bàsquet o les 410 de l'handbol. També en el futbol és més elevat el risc que fent castells, entre 50 i 560, segons els barems.

lesions generades en la resta d'activitats que fan els infants, que van ser de 52,8 lesions per cada 100 infants-any.

Aquests dos estudi són previs a la implantació del casc (2006) i quan les dades d'èxit en els castells descarregats eren inferiors a les actuals. El 2014 es van provar 12.492 construccions, de les quals només van caure 370. D'aquestes, 3.070 eren de castells de 7 en amunt i només 214 van fer llenya.

En els darrers anys s'ha avançat de manera accentuada en la prevenció de lesions i la protecció dels castellers, especialment de la canalla. Una bona preparació física, seguir els consells de l'equip mèdic de la Coordinadora de Colles Castelleres, la introducció del casc al pom de dalt i la baixada del percentatge de caigudes estan millorant encara més aquests percentatges de risc. Com en qualsevol activitat el risc zero no existeix i es considera rellevant

l'exercici de la pedagogia des de les colles i dels mitjans de comunicació, evitant alarmismes i posant en context la realitat d'un món casteller cada cop més segur.

CARLES ESTEVE

Els comentaris fets per el presentador, Josep Cuní, i alguns dels col·laboradors del programa *8 al dia* de 8tv sobre el risc de lesions greus en els castells, han evidenciat la manca de coneixement que existeix sobre aquest tema en alguns mitjans d'abast nacional i, en conseqüència, en el conjunt de la societat. Els tòpics i el desconeixement han tornat a imposar-se a les dades objectives, que demostren que els castells –òbviament, no exclosos del risc– tenen uns índexs de sinistralitat i d'accidents notablement inferiors a altres activitats socialment

Anuari 2016

Buscar

BUSCAR

Revista Castells
7.000 M'agrada

M'ha agradat

Comparteix

A tu i a 38 amics més us agrada

Un altre estudi, realitzat entre els anys 2002 i 2004, va analitzar la freqüència i la gravetat de les lesions entre 146 infants de 21 colles castelleres diferents. El treball va comparar la pràctica castelleres amb altres activitats d'oci dels menors. Les conclusions van apuntar que el risc de patir una lesió fent castells era dues vegades inferior que el de prendre mal fent altres activitats esportives o recreatives. L'estudi va permetre estimar que la incidència de lesions castelleres era de 19,2 per cada 100 infants-any i que aquesta incidència és inferior al conjunt de

